

Едва се отърва отъ тоягата му нашиятъ умникъ.

— Брей неблагоприятенъ свѣтъ! — рече си той. Ама не се отчая Сава, а тръгна пакъ свѣта да поучава.

Вървѣ, вървѣ, гледа единъ пжтникъ се съблича при една локва.

— Хей, глупчо, въ тая ли локва намѣри да се кжпешъ!

— Нѣма да се кжпя, ами беда ме сполетѣ. Купихъ си нова шапка, а вѣтърътъ я духна, и ей я сега де плува срѣдъ блатото. Ще влѣза въ блатото да си я взема, дорде не се е повече намокрила.

— Хей че си глупавъ! — рече Сава. — Ще ми се отплатишъ ли, ако те науча какъ да я извадишъ, безъ да влизашъ въ блатото?

— Ще ти се отплатя.

— Слушай тогава. Тукъ има много камъни. Насъбери ги и ги нахвърлай въ блатото. Водата въ блатото ще се издигне, ще прелѣе брѣга, и шапката ти сама ще доплува до тебъ. Разбра ли? Свърши тая работа, а азъ ще дойда следъ малко да ми се отплатишъ.

Отиде Сава подъ една сѣнка да почива, а пжтникътъ се залови на работа. Но като хвърли нѣколко камъни, водата се разигра, шапката се разклати, наведе се на една страна, нагребва вода и потъна въ тинята. Кипна отъ ядъ пжтникътъ и се спусна къмъ Савата.

— Извади ли си шапката, ха сега плащай! — посрещна го Савата.

— Ела ще ти платя при блатото

— рече презъ зжби пжтникътъ и като стигнаха до блатото, бутна нашъ Сава вжтре.

— Олеле! — цамбурна Савата и заплеска въ водата на четири.

— Не викай, не викай, ами намѣри ми шапката, вжтре ти оставихъ заплатата! — викна му пжтникътъ.

Ще не ще, Савата му извади шапката, ама не само нищо не спечели, ами заприлича на дяволъ отъ тинята.

Но пакъ не се умори нашъ Сава, и пакъ продължи хората да поучава. Гледа единъ чифликчия стои предъ обора и кърши ржце.

— Какво ти е, чичо?

— Лошо, синко. Имамъ единъ мързеливъ биволъ. Бутамъ го, викамъ му, съ остена го бода, не ще да се помръдне. Като бей цѣлъ день се излежава.

— Тѣй ли? — извика Сава. — Азъ ще те науча, какъ да го дигнешъ да върви на работа, ама ще ми платишъ ли?

— Ще те наградя богато!

— Слушай тогава! Разпали мангала съ вжглища и го сложи до опашката на бивола. Тогазъ ще видишъ какво ще стане. Азъ отивамъ подъ сѣнката, тамъ ела ми плати.

Послуша го чифликчията, разпали мангала, сложи го до опашката на мързеливеца. И наистина, щомъ го парна горещиятъ мангалъ, скокна биволътъ като бѣсенъ, ама като се разкача, бутна